

frem – måske ikke for et venstreforvirret parti som Enhedslisten, men for os andre, det store flertal, for vi ved godt, at det er dét, der skaber velstand og tryghed og fornuftige forhold.

Til fru Anni Svanholt med hensyn til, hvad der skal ske efter år 2003: Ja, så står vi jo frit. Aftalen udløber ved udgangen af år 2003. Det er klart, at der er en købsforpligtelse for vedvarende energi, men så er spørgsmålet, hvor stor den skal være. Den skal i hvert fald ikke være større, end at kapaciteten kan følge med, og det er jo også sikret med aftalen. Men efter år 2003 har vi så en ny situation, og det tror jeg er meget fornuftigt ud fra mange betragtninger, for vi ved jo ikke præcis, hvad der vil ske. Det er det pragtfulde ved et frit marked: vi ved ikke, hvad der vil ske, og det kan give anledning til, at også fru Anni Svanholts parti, Socialdemokratiet, de nuværende regeringspartier, ønsker at justere. Det kan ske i forskellig retning, men jeg tror, det er meget fornuftigt, at aftalen udløber i 2003.

Så siger fru Aase D. Madsen, at vi halshugger barnet ved at være med i denne aftale om energireformen, som betyder, at der skal hives 2 mia. kr. ud af sektoren til statskassen. Ja, det er mange penge, men er det ikke herligt, at der er udsigt til, at den konkurrence, den liberalisering, der kommer, vil betyde, at de penge kan skaffes, og at vi oven i købet nok vil opleve noget lavere energipriser? Det er da fint.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Hr. Frank Dahlgaard har jo ret i, at der kan ske meget på markedsområdet. Der kan også ske det, at oliepriserne stiger med 50 pct. i løbet af 1999, og så står vi straks i en helt anden situation, hvor både den vedvarende energi og naturgasprojektet bliver set i et helt andet lys, hvis OPEC-aftalen holder, så det synes jeg også er værd at bemærke. Desuden vil jeg spørge hr. Frank Dahlgaard, om ikke han tror, at der også efter år 2003 vil foreligge nogle internationale miljøforpligtelser, som vi kommer til at forholde os til, det tror jeg i hvert fald.

Så siger hr. Frank Dahlgaard, at det at lægge sig i spidsen ikke giver noget. Hvis den holdning havde været gældende, havde vi ikke haft den travlhed, som Micon- og Vestafolkene har ovre i Californien i dag med at lave amerikanske vindmøller, så det er en sandhed med ret store modifikationer.

(Kort bemærkning).

Dorit Myltoft (RV):

Hr. Frank Dahlgaard tager åbenbart let på de afgifter, vi har aftalt skal betales, når CO₂-kvoterne overskrides. Betyder det, at hr. Frank Dahlgaard mener, at afgifterne skulle have været meget højere, hvis de skulle medvirke til at forhindre overskridelser? I Det Radikale Venstre er vi nu af den opfattelse, at de er store nok til at forhindre det.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jamen det var da rart at høre, at hr. Frank Dahlgaard her bekræfter og vedstår, at også efter 2003 – hvis det i øvrigt bliver hr. Frank Dahlgaard, der skal vedstå noget som helst efter 2003, det er der jo ingen der kan vide noget om – er der en købsforpligtelse, og at der er nogle principper i denne aftale, som også rækker ud over 2003; det er vigtigt. Men jeg hørte ikke ét eneste ord om noget så centralt som Danmarks CO₂-målsætninger og forpligtelser internationalt. Er det virkelig sådan, at De Konservative simpelt hen ser fuldstændig bort fra det, man var med til at indføre i 1990: 20 pct.s CO₂-reduktion år 2003? Det må vi da have et klart svar på her i dag. De internationale forpligtelser er der jo også, ved vi, og der er særlige aftaler frem til år 2012, så nu må De Konservative altså komme frem med klar tale og sige, hvad de mener.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det hænger jo ikke sammen, når hr. Frank Dahlgaard siger, at man kan afløfte de vedvarende energipålæg, som kraftværkerne har, inden for de 2 mia. kr. De to ting har jo for så vidt ikke noget med hinanden at gøre.

I øvrigt har jeg set på udmøntningen af de 2 mia. kr. Der skal skaffes 230 mio. kr. mere i 1999 og 150 mio. kr. mere i år 2000 for at nå op på de 2 mia. kr. Kan hr. Frank Dahlgaard sige noget om, hvordan de er udmøntet? Hvem har fået pålagt de mange millioner i ekstra afgifter?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Til hr. Martin Glerup: Ja, det er jo klart, at meromkostningerne ved vedvarende energi, vindmøller m.m., er større for samfundet, jo lavere priserne for det traditionelle brændsel, olie, kul og gas, er. Nu har olie- og kulpriserne været